

РЕШЕНИЕ

№ 4516

гр. София, 04.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **1587** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалбата на Д. Х. Д. срещу Решение №28/31.01.202 година, издадено от заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура, в частта му, с която е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по точки: 1, 2, 8, 14, 15, 17, 18, 19, 20 и 21 от Заявление с вх.№28/06.01.2022 година по регистъра на ПРБ-Главен прокурор.

Наведените основания за оспорване, предвид изложените подробни съображения в жалбата, се квалифицират от съда по чл.146, т.2, т.4 и т.5 АПК-нарушение на установената форма, противоречие с приложимите материалноправни норми и несъответствие с целта на закона.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят се явява лично и моли за уважаването на жалбата, както и за присъждането на разноски. Допълнителни съображения излага в депозираните, в определения от съда срок, писмени бележки.

Ответникът-К. Ф.-заместник на главния прокурор, с делегирана от главния прокурор компетентност по чл.28, ал.2 ЗДОИ, се представлява от юрк.С., която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В депозираните по делото писмени бележки излага съображения за неоснователност на жалбата, които по същество преповтарят изложеното в мотивите

на оспореното решение. За пръв път въвежда и ново искане-за присъждане на заплатеното възнаграждение за вещо лице.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На 6 януари 2022 г. Д. Х. Д. е подала заявление до главния прокурор, с което е поискала предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Размер на присъдените в тежест на Прокуратурата на Република България /ПРБ/ обезщетения с влезли в сила през 2019 г., съотв. през 2020 г. и през 2021 г. съдебни решения по дела, по които тя е ответник;
2. Размер на присъдените в тежест на ПРБ разноски с влезли в сила през 2019 г., съответно през 2020 г. и през 2021 г., съдебни решения по дела, по които тя е страна;
3. Списък на висящите към момента съдебни дела (с посочване номер на дело, година, съд, състав/отделение), заведени срещу ПРБ по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди;
- 4.Брой на подадените до ПРБ по реда на ЗДОИ заявления - с отделно посочване за 2019, 2020 и 2021 г.;
- 5.Брой постановени от ПРБ пълни и частични откази за предоставяне на информация по реда на ЗДОИ - с отделно посочване за 2019, 2020 и 2021 г.;
- 6.Брой заведени дела срещу ПРБ за нейни откази да предостави информация по реда на ЗДОИ - е отделно посочване за 2019, 2020 и 2021 г.;
- 7.Списък на заведените от началото на 2019 г. до момента съдебни дела /с посочване номер на дело, година, съд, състав/отделение/, с решения по които отказът на ПРБ да предостави информация по ЗДОИ е отменен или обявен за нищожен;
8. Размер на присъдените в тежест на ПРБ разноски с влезли в сила през 2019, съотв. 2020 г. и 2021 г., съдебни решения по дела, по които тя е страна, по реда на ЗДОИ;
- 9.Пълен списък, съдържащ наименованията на всички, издадени и действащи на основание чл. 126, ал. 2 от Конституцията и чл. 138, ал. 6 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/, от главния прокурор актове по методическо ръководство на дейността на всички прокурори, заедно е пълните текстове на тези актове и приложенията към тях;
- 10.Действащите актове, издадени от главния прокурор, посредством които се гарантира обективно, ефективно и своевременно разследване на престъпления при наличие на повече от един отвод на прокурор по образувана прокурорска преписка;
- 11.Действащите актове, издадени от главния прокурор, посредством които се гарантира ефективно и срочно разследване на полицейско насилие;
- 12.Действащите актове, издадени от главния прокурор, посредством които се гарантира случайното разпределение на преписките в прокуратурата;
- 13.Заповедта на главния прокурор за създаване на Експертен съвет при главния прокурор;
- 14.Всички сключени от ПРБ от началото на мандата на действащия главен прокурор И. Г. договори с предмет изготвяне на становища, анализи, предоставяне на консултантски услуги, включително с членовете на Експертния съвет при главния прокурор със заличени лични данни;
- 15.Анализа, изготвен от сформиранията със заповед на главния прокурор работна група, на действащата нормативна уредба, включително НК, НПК и ЗСВ, е оглед

съответствието е Регламент (ЕС) 2017/1939 на Съвета от 12 октомври 2017 г. за установяване на засилено сътрудничество за създаване на Европейска прокуратура и Директива (ЕС) 2017/1371 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2017 г. относно борбата е измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред;

16. Анализа, изготвен от сформираният със заповед на главния прокурор работна група, на действащата нормативна уредба, междуведомствените актове за взаимодействие и вътрешноведомствените актове в ПРБ и при съобразяване на действащите инструменти за международно правно и полицейско сътрудничество, относими към установяване на финансовите аспекти на престъпната дейност и проекта на методическия акт, който да осигури системно установяване на връзки между генериращи облаги, и пряко или косвено свързаните с тях лица и имущество.

17. Анализа, изготвен от сформираният със заповед на главния прокурор работна група, на действащата нормативна уредба и на приложението на института на решаване на делото със споразумение по НПК по производства, водени за корупционни престъпления и за прояви на организирана престъпна дейност, както и предложените мерки, с цел повишаване на квалификацията за осигуряване на трайно законосъобразно прилагане на института на решаване на делото със споразумение по НПК;

18. Анализа, изготвен от сформираният със заповед на главния прокурор работна група, на делата за корупционни престъпления /в досъдебна и съдебна фаза/ за периода 01.01.2018 г. - 01.10.2020 г., както и предложените мерки, от организационно и методическо естество, за преодоляване на констатираните слабости и за повишаване ефективността при работа по наказателните производства, образувани за корупционни престъпления /съобразно компетентността на ПРБ при изпълнение на мерките в отговор на препоръките и посочените предизвикателства, съдържащи се в Доклада на ЕК от 30.09.2020 г. относно върховенството на закона - План за изпълнение, одобрен с Р. № 806/06.11.2020 г/;

19. Анализа, изготвен от сформираният със заповед на главния прокурор работна група, на актуалното състояние и условията, позволяващи на ПРБ да осигурява ефективно наказателно разследване в съответствие със стандартите на ЕСПЧ, вкл. нормативната среда /нейната достатъчност и динамика/, като се съобразят констатациите за състоянието и актуалните тенденции в практиката на ЕСПЧ по дела срещу България, изведени в докладите относно резултатите от проучване на решенията на ЕСПЧ от 2017 г. и 2019 г., свързани с провеждането на ефективно разследване.

20. Предложените от работната група по т. 19 съответни мероприятия в дългосрочен план за подобряване на организационната и методическата обезпеченост за трайно установяване на европейските стандарти за ефективно разследване в дейността на компетентните органи, както и за осигуряване и поддържане на траен, вътрешен за ПРБ механизъм, като елемент на алгоритъм за взаимодействие между ведомствата, ангажирани с наказателното производство, с процесуалното представителство на България пред ЕСПЧ и с процеса на изпълнение на решенията на Съда;

21. Анализа, изготвен от сформираният със заповед на главния прокурор работна група, на актуалната необходимост на идентифицираните през последните години проблеми в прокурорската практика, свързани с действащите Наказателен кодекс и Наказателно-процесуален кодекс, включително с оглед съответствието на уредбата на

съвременните обществени, социално-икономически и технологични реалности и за осигуряване на ефективно разследване, съобразно европейските стандарти;

22. Единния каталог на корупционните престъпления, въведен със заповед на главния прокурор.

С Решение №28/31.01.202 година на ответника-заместника на главния прокурор при ВКП, с делегирана със Заповед №04-208/12.06.2020 година от главния прокурор компетентност по чл.28, ал.2 ЗДОИ /л.80 по делото/ е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по точки: 1, 2, 8, 14, 15, 17, 18, 19, 20 и 21 частично от заявлението.

Отказът по точки 1, 2 и 8 от заявлението е мотивиран с доводи, че достъпът по реда на ЗДОИ е ограничен до съществуващата информация и за ответника не съществувало задължение за нарочно проучване и систематизиране на информация, с цел задоволяване на посочените от заявителя критерии.

Отказът по т. 14 от заявлението е мотивиран с липса на надделяващ обществен интерес, както и на съгласие от третите лица - изпълнители по договорите по десет от общо дванадесетте договора.

Отказът по т. 15, 17, 18, 19 и 20 от заявлението е мотивиран със съображения, че поисканите в посочените точки доклади и анализи представлявали служебна обществена информация, по отношение на която било налице основание за ограничаване на достъпа по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото нямали самостоятелно значение, а представлявали своеобразни становища/препоръки, предназначени да подпомогнат дейността на главния прокурор по осъществяване на законоустановените му функции. Тези доклади и анализи нямали задължителен характер, поради което можели да бъдат или да не бъдат съобразени от възложилия ги орган. Те не се включвали в същинската дейност на Прокуратурата на Република България и нямали характер на крайни актове със самостоятелно значение. В тази връзка, същите не можели да предоставят възможност на гражданите да си изградят мнение за дейността на ПРБ. Не бил налице и надделяващ обществен интерес, тъй като информацията по т. 15, 17, 18, 19 и 20 от заявлението нямала за цел разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, нито можела да допринесе за повишаване на прозрачността и отчетността на прокуратурата.

Отказът по т. 21 по отношение на доклада, съдържащ предложените от работната група, назначена със Заповед № РД-09-48/08.06.2020 г. на главния прокурор, изменения в НК 1, е аргументиран с липсата на краен акт на главния прокурор-експертно предложение за изменения в НК, което да е изпратено до разполагащите със законодателна инициатива органи. Не бил налице и надделяващ обществен интерес.

Решението е изпратено на предоставения от жалбоподателя e-mail на 01.02.2022 година, а жалбата до съда е подадена по пощата на 14.02.2022 година /л.16, л.32 по делото/.

От приетото по делото заключение по извършената в хода на съдебното производство ССЧЕ, се установява, че в Отдел „Счетоводни дейности и методология“ /С./, Дирекция „Бюджет, счетоводни дейности и управление на почивни бази“ /БСДУПБ/, Администрация на Главния прокурор на РБ постъпват преписки с изпълнителни листове /ИЛ/, чрез които се предявяват за плащане обезщетения, разноски, лихви по дела с влезли в сила съдебни решения, по които Прокуратурата на Република България е в качеството на ответник /длъжник по изпълнителен лист/. В преписките

се съдържат заявление за плащане от правоимащо лице, ИЛ и становище за липса на законови пречки за изплащане на сумите по изпълнителния лист от отдел „Съдебен“ при ВКП За ИЛ, които не са по ЗОДОВ, а по АПК, ГПК, КТ, ЗЗД, ЗА, становището на отдел „Правен“ при Администрацията на ГП. ИЛ съдържа дата/година на издаване; име на съда, който издава листа; №/година на гражданското или наказателно дело по описа на съда, осъдителния диспозитив на съдебния акт /кой се осъжда, сумата, за която осъжда, в чия полза-на кого следва да се заплати, какво представлява тази сума-обезщетение за претърпени имуществени или неимуществени вреди, разноски, мораторни лихви във връзка със съдебен акт по н.о.х.д, по гр.д.или адм.дело, началната дата на дължимите законни лихви, както и присъдените по делото разноски В Отдел „Счетоводни дейности и методология“ /С./, Дирекция „Бюджет, счетоводни дейности и управление на почивни бази“ /БСДУПБ/, Администрацията на Главния прокурор на РБ, се изготвя ежемесечна Справка за постъпилите преписки по ИЛ за изплащане на обезщетения, разноски, лихви, в която се въвеждат и съхраняват данни в табличен вид (MS Excel), с анетка по колони, както следва: № по ред, пореден № за месеца; преписка №/година; дата на постъпване в Дирекция „БСДУ ПБ“; име на получателя на задължението; дата на вх. № на преписката в ПРБ; дело №/година; по описа на съд; дата на изпълнителния лист; солидарен длъжник; начална дата на лихва; сума главница, в т.ч. главница и мораторна лихва и разноски, лихва; сума на ИЛ-общо, в т.ч. задължение на ПРБ /общо задължение за ПРБ, сума главница, лихва/ и задължение на солидарен длъжник /общо задължение на солидарен длъжник, сума главница, лихва/.

В Отдел С., Дирекция „Бюджет, счетоводни дейности и управление на почивни бази“, Администрацията на Главния прокурор на РБ, е заведен и се води по години Електронен регистър на ИЛ. От този регистър също се виждат номера на делата по описа на съответния съд, както и датата на издаване на ИЛ.

Осчетоводяването на суми по главница /обезщетение/ и разноски по изпълнителен лист става по дебита на сметка 609 „Други разходи“ /609/5 „Разходи за санкции и неустойки в страната“/ срещу кредитиране на сметка 489 „Други кредитори“ /489/7 „Задължения към други кредитори-местни лица/

Осчетоводяването на сума на начислени лихви върху главница по изпълнителен лист става по дебита на сметка 629 „Разходи за лихви“ /629/1 „На числени други разходи за лихви към местни лица“/ срещу кредитиране на сметка 489 „Други кредитори“ /489/7 „Задължения към други кредитори - местни лица/.

От представеното и прието по делото извлечение от годишния доклад на прокуратурата за 2021 година категорично се установява и това, че информация относно размера на обезщетенията по ЗОДОВ, присъдени за съответната година се обобщава и съхранява в прокуратурата най-малко за 2019 година, 2020 година и 2021 година.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба по чл.159 АПК. Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване /чл.40, ал.1 ЗДОИ/ и от надлежна страна, процесуално легитимирана да го направи-заявителят, засегнат от постановления отказ /чл.147, ал.1 АПК/. Подадена е и

при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр.чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е изцяло основателна, по следните съображения на съда:

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. По дефиницията на чл.9 ЗДОИ, обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. В закона са разграничени два вида обществена информация-официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия-чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и техните администрации-чл.11 от ЗДОИ.

Главният прокурор е едноличен орган-отделна самостоятелна част от структурата на прокуратурата /Решение № 2 от 7.02.2017 г. на КС по к. д. № 13/2016 г./. В това качество е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ. Главният прокурор ръководи и представлява прокуратурата /чл. 138, т.1 от ЗСВ/ и ръководи контролната дейност в нея /чл. 138. т. 7 от ЗСВ/.

Оспореното административно решение е издадено компетентен орган-заместника на главния прокурор при ВКП. Компетентността му е по делегация, възможността за която е установена в чл.28, ал.2 ЗДОИ. Със Заповед №04-208/12.06.2020 година главният прокурор е упражнил тази законова възможност, като е определил заместника си К. Ф. да взема решения за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, създава и съхранявана от Върховната касационна прокуратура, Върховната административна прокуратура, Националната следствена служба и Администрацията на главния прокурор

Спазена е привидно установената форма за административния акт-чл.59, ал.2, вр. ал.1 от общия процесуален закон-АПК, доколкото в специалния приложим закон-ЗДОИ не е предвидено нещо различно. Актът е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който го издава, наименованието на акта, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му. За част от мотивите на органа, съответно на задължителната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта. Допустимо е мотивите за издаването на акта да се съдържат в отделен документ, подготвящ неговото издаване или дори, но най-късно в съпроводителното писмо, с което жалбата се изпраща за разглеждане в съда /Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд; Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., ОС; Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 22.09.1976 г./.

Целта на мотивите е да се разкрият съображенията, по които е издаден административния акт, което от една страна дава възможност на съда да упражни ефективен съдебен контрол върху законосъобразността на акта, а от друга осигурява на страните - адресати или заинтересовани от него

своевременно да организират защитата си.

В случая голяма част от изложените фактически съображения са недостатъчни и чисто декларативни или неверни което ще бъде обсъдено от съда по-долу във връзка с конкретните основания за отказ по отделните точки от заявлението, предмет на съдебен контрол:

1.Отказът да се предостави информация по т. 1, 2 и 8 от заявлението относно присъдените в тежест на прокуратурата суми за обезщетения, суми за деловодни разноски, деловодни разноски по дела за достъп до информация, с влезли в сила през 1019 г., 2020 г. и 2021 г. съдебни актове, е мотивиран с твърдение, че такава информация не се обобщава и съхранява в ПРБ.

Това твърдение, освен че има чисто декларативен характер, е и невярно.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице /ВЛ/ по извършената ССЧЕ се установи, че в прокуратурата е налична информацията за платените и дължими суми, за които прокуратурата е била осъдена с влезли в сила съдебни актове. От заключението на ВЛ се установи по несънен начин и това, че тази информация се анализира в отдел „Съдебен“ на ВКП и в отдел „Правен“ при Администрацията на главния прокурор, като се изготвят становища за липса на законови пречки за плащане по ИЛ. Разпределението на предявените за плащане ИЛ между двата отдела, видно от заключението на ВЛ, вероятно се извършва по определени критерии, свързани с приложимите по съответното материални закони /ЗОДОВ, ЗЗД, КТ, ЗА/ и процесуалния ред /АПК, ГПК, НПК/. При тези безспорно установени данни за съда изглежда напълно лишено от основание горепосочените два отдела да не разполагат с влезлите в сила съдебни актове, без които анализът и изготвянето на становища за наличието или липсата на пречки за плащане по предявените ИЛ би бил невъзможен. Този извод на съда се подкрепя и от приетото по делото извлечение от годишния доклад на прокуратурата за 2021 г. От него пряко се установява, че информация относно размера на обезщетенията по ЗОДОВ, *присъдени за съответната година* се обобщава и съхранява в прокуратурата най-малко за 2019 година, 2020 година и 2021 година. Същият извод следва и от чл. 12, ал. 1, т. 3 ,вр. чл. 15, т. 5 от Правилника за администрацията на ПРБ /ПАПРБ/, в съотв. с които едно от основните направления на дейността на администрацията на главния прокурор е „правни дейности“, които обхващат и процесуалното представителство- изготвяне на документи и участие в съдебни дела, по които страна е главният прокурор и/или ПРБ *и обобщаване на практиката по такива дела*. Освен това съгласно чл. 12, ал. 1, т. 4, вр. чл. ПАПРБ всички структури, програми, дейности и процеси в ПРБ са предмет на вътрешен одит, съобразно Закона за вътрешния одит в публичния сектор, като в администрацията на главния прокурор има отделно направление за вътрешен одит. В този смисъл изглежда да е невъзможно процесната информация, свързана с изразходване на значителни бюджетни средства годишно, да отсъства от докладите на вътрешния одит, с които главният прокурор разполага. Следва да бъде посочено най-сетне и това, че в съотв. с установената съдебна практика /поддържана вкл. в актуалната практика на ВАС /Виж: Определение №8515 от 30.06.20 г. по адм.дело №3535/20 г., V о./, обобщаването на налична информация е в кръга на задълженията на

административния орган. Казано по друг начин, предоставянето на информацията не може да бъде отказано на основание необходимост от обобщаване на съществуващата при задължения субект информация.

Въз основа на изложеното, оспореният отказ в тази му част-по т. 1, 2 и 8 от заявлението е постановен в нарушение на установената форма и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.2, т.3 и т.4 АПК. Изложените от органа мотиви имат изцяло декларативен характер. Във фактическите съображения на органа в нарушение на чл.35 АПК не са обсъдени и не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. По делото се установи, че исканата информация се съхранява в администрацията на органа. Исканата информация е обществена- свързана е с обществения живот в Република България и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължения по ЗДОИ субект. Действително присъдените с влезли в сила съдебни актове в тежест на прокуратурата парични суми не носят положителна оценка за законосъобразното, ефективно и ефикасно осъществяване на дейността ѝ. Отделно от това се засягат и публични средства. От тази гледна точка е разбираемо желанието на ответника тази информация да бъде скрита от обществото. Целта на ЗДОИ обаче е точно обратната- да постави държавните органи и институции в положение на отговорни пред обществото чрез достъп до обществена информация, публичност и прозрачност на всички нива. Главният прокурор и представлявана от него ПРБ не са изключение. Информацията се дължи при надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДРЗДОИ-предоставянето ѝ обективно ще повиши прозрачността и отчетността на задължения субект.

2. Отказът по т. 14 от заявлението е мотивиран с липса на надделяващ обществен интерес, както и на съгласие от третите лица - изпълнители по договорите по десет от общо дванадесетте договора. Изложено е и това, че „заличаването на личните данни предвид обявения състав на Експертния съвет, голяма част от членовете на който са хабилитирани преподаватели и изтъкнати специалисти в определени научни области, и конкретните задачи във всеки един от договорите, лесно може да се достигне до извод за самоличността на изпълнителя по договора при предоставянето им. Поради това ПРБ не е в състояние да гарантира защита на личните данни в необходимата степен, въпреки тяхното заличаване“.

Съгласно чл.9 ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации е два вида- официална и служебна, като чл.11 ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В случая несъмнено търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ – касае се за информация, която се създава по повод дейността на органа. В частност информацията касае наемане на външни експерти по сключени от ПРБ, от началото на мандата на действащия главен прокурор И. Г., договори с

предмет изготвяне на становища, анализи, предоставяне на консултантски услуги, включително с членовете на Експертния съвет при главния прокурор. Неразривно свързано с тази дейност е разходването на публични средства. Следователно предоставянето на исканата информация ще повиши отчетността и прозрачността в дейността на органа. Информацията за това как органът разходва публични средства вън от всяко разумно съмнение засяга отчетността му и има повишено значение за обществения живот. Следователно информацията отново е дължима при наличието на надделяващ обществен интерес по §1, т.6 ДРЗДОИ.

Отделно от това, административният орган неправилно е приел, че е налице основание за отказ от предоставяне на исканата информация по т. 14 от заявлението информация, поради липса на съгласие на насрещната страна по десет от сключените от ПРБ дванадесет договора. Допустимите основания за отказ за предоставяне на обществена информация са регламентирани в чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ: 1/. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2/. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3/. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Въпреки че ответникът не сочи конкретно приложеното от него правно основание, което е било дължимо /чл.59, ал.2, т.4 АПК/, предвид изложените в акта фактически съображения за липса на съгласие на третите лица по десетте договора и опасност от разкриване самоличността на изпълнителя по конкретния договор, независимо от заличаването на личните му данни, вероятно е има предвид чл.37, ал.1, т.1, вр.чл.2, ал.4 ЗДОИ и чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ.

Както съдът вече посочи, информацията е дължима при условията на надделяващ обществен интерес и по арг. от чл.37, ал.1, т.2, предвиденото в тази хипотеза ограничение отпада.

По отношение на второто изложено съображение, което сочи на ограничението по чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ, вр.чл.2, ал.4 ЗДОИ, съдът излага следното:

Преди всичко съдът се съгласява с доводите на жалбоподателя, че обществото не разполага с друг начин да се запознае с едноличните решения на главния прокурор за разходване на финансови средства за изпълнение неговите функции с помощта на външни експерти. Солидаризира се и с доводите му, че сключването на договори с външни експерти поставя множество общественозначими въпроси за работата на главния прокурор и неговата отчетност, като например: защо вместо да се възлагат със скрити от обществото договори на определени експерти, срещу неизвестни като размер хонорари- различни задачи, които са от компетентността на главния прокурор, главният прокурор не инициира открита дискусия и консултации по проблемите в професионалната и академичната общности; защо главният прокурор не се обръща за експертна помощ към държавната институция, която по закон осигурява такава: Институт за държавата и правото при Българската академия на науките и неговата секция за наказателноправни

науки; по какви критерии са избрани изпълнителите по сключените договори. Тези въпроси пък са от естество да породят и обосновани съмнения за възможността главният прокурор да влияе върху становищата на наетите външни експерти, доколкото наличието на материална облага по сключените договори, чийто размер зависи изключително от волята на главния прокурор, е източник на риск за обективността им. Достъпът до съдържанието на тези договори действително би могъл да предложи информация налице ли са критерии, по които се формира възнаграждението на експертите, има ли различия в изплащаните хонорари и на какво изглежда се дължат същите.

Второ, дори и да е вярно твърдението на ответника, че „независимо от заличаването на личните данни предвид обявения състав на Експертния съвет, голяма част от членовете на който са хабилитирани преподаватели и изтъкнати специалисти в определени научни области, и конкретните задачи във всеки един от договорите, лесно може да се достигне до извод за самоличността на изпълнителя по договора при предоставянето им“, то не обосновава наличието на основание за отказ *в конкретния случай*, по следните съображения:

Правото да се търси и получава информация, а следователно и правото на достъп до информация за всеки и за обществото в цялост е гарантирано от Конституцията на Република България-чл.41, от Хартата на основните права на Европейския съюз-чл.11, от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи-чл.10. Обществото може да участва реално и ефективно в демократичния процес само ако има информация за дейностите и политиките на публичната власт, а по Конституция Република България е демократична и правова държава.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/ от 27 април 2016 г., ОВ от 4.5.2016, L 119/1/ следва линията на засилена защита на физическите лица във връзка с обработването на личните данни и едновременно тази на поддържане на равновесие с другите основни права, в частност със свободата на изразяване и информация.

Следователно поставя се въпросът за търсене и намиране на баланс между двете защитими равностойни права – на неприкосновеност на личния живот /елемент от което е и правото за защита на личните данни/ и на свобода на словото и право на информация.

За да намери равновесната точка между правото на зачитане на личния живот и правото на свобода на словото, Европейският съд по правата на човека е разработил поредица от относими критерии, които трябва да бъдат взети предвид, по-специално приносът към дебат от обществен интерес, известността на засегнатото лице, досегашното поведение на съответното лице, обстоятелствата, при които е била получена информацията, както и нейната достоверност /вж. в този смисъл Решение на ЕСПЧ от 27.06.2017 г. по дело S. Markkinarцрssi Oy и S. Oy v. F., app. 931/13, пар. 165; Решение от 07.02.2012 г. по дело Von H. v. G. (№ 2), app. 40660/08 и 60641/08/.

Като разграничава информацията, която се отнася към интимната сфера на

човека /личните данни са носител на информация/ от тази, която се иска в случая с цел да се направи достояние на заявителя в контекста на обществения дебат за правомощията на главния прокурор и начина, по който същият ги упражнява,

като съобразява, че самият ответник твърди, че се касае за лица, които са „хабилитирани преподаватели и изтъкнати специалисти в определени научни области“, т.е. касае са за лица, подчинени на правилата за легитимността на публичните действия,

съдът приема, че дори и евентуално да могат да бъдат установени имената им /макар и заличени при предоставянето на договорите/, правото на достъп до информация следва да надделее пред защитата самоличността на изпълнителите по договорите.

С оглед на изложеното, информацията по т.14 от заявлението е дължима-отказаните 10 договора следва да бъдат предоставени, както ги е поискал заявителят-„със заличени лични данни“ на изпълнителите. По делото не се твърди и не се доказва наличието на риск от съществена увреда на личен интерес на изпълнителите по договорите, а още по-малко наличието на увреда, която да е по-значима от цялостния интерес на обществеността да получи достъп до информацията.

С оглед на изложеното, отказът за предоставянето на информацията по т.14 от заявлението по отношение на десетте договора, по които липсва съгласие на изпълнителите, противоречи на материалноправните норми и на целта на ЗДОИ-чл.146, т.4 и т.5 АПК.

3. По отношение на отказа за предоставяне на информацията по т. 15, 17, 18, 19, 20, т. 21 частично от заявлението, са изложени мотиви, че поисканите доклади и анализи представляват служебна обществена информация, по отношение на която е налице основание за ограничаване на достъпа по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото нямали самостоятелно значение, а представлявали своеобразни становища/препоръки, предназначени да подпомогнат дейността на главния прокурор по осъществяване на законоустановените му функции. Тези доклади и анализи нямали задължителен характер, поради което можели да бъдат или да не бъдат съобразени от възложилия ги орган. Те не се включвали в същинската дейност на Прокуратурата на Република България и нямали характер на крайни актове със самостоятелно значение. В тази връзка, същите не можели да предоставят възможност на гражданите да си изградят мнение за дейността на ПРБ. По отношение на така поисканата информация не бил налице надделяващ обществен интерес, тъй като тя нямала за цел разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, нито можела да допринесе за повишаване на прозрачността и отчетността на прокуратурата.

Съгласно чл.13, ал.2 ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя:1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/; 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Очевидно хипотезата на чл.13, ал.2, т.2 ЗДОИ е неприложима, тъй като „преговори“ от главния прокурор или от негово име не се водят. Същественото обаче е, че съгласно чл.13, ал.4 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. А такъв в случая, точно обратно на приетото от ответника, несъмнено е налице. Касае се за анализи и предложения за мерки, свързани с: делата за корупция, борбата с измамите, прилагането на споразуменията по делата за корупция, липсата на ефективност на разследванията на престъпления, проблемите в прокурорската практика, изискващи законодателни промени. Предоставянето им ще позволи съпоставянето им с действията /минали, настоящи и бъдещи/ на главния прокурор и на ПРБ като цяло при осъществяването на конституционно и законово установените им правомощия, ще способства за съставянето на мнение за дейността им, ще разкрие налице ли е злоупотреба с власт и ще повиши прозрачността и отчетността им-§1, т.6 ДРЗДОИ.

Следователно постановеният отказ е в противоречие с чл.13, ал.4, вр.ал.2, т.1 ЗДОИ, вр. § 1, т.6 ДРЗДОИ. Поисканата информация е дължима и не е налице основание да не бъде предоставена на заявителя.

По изложените съображения Решение №28/31.01.202 година на ответника-заместника на главния прокурор при ВКП, в оспорената му пред съда част, се отменя, а преписката се връща за ново произнасяне при спазването на задължителните указания по прилагането на закона, дадени по-горе.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания е поискано присъждането им. Доказаните разноски са в размер на 10 лева- заплатена държавна такса. Заявеното искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.3 ЗА е неоснователно. Липсва оказана безплатна помощ на друг юрист-заявлението по ЗДОИ, жалбата и защитата по делото са осъществени от Д. Д. в лично качество. Без значение е качеството ѝ на адвокат, защото адвокатската защита не е предоставена на друго лице.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №28/31.01.202 година, издадено от заместник на главния прокурор при Върховната касационна прокуратура, *в частта му*, с която е постановен отказ предоставяне на достъп до обществена информация по точки: 1, 2, 8, 14, 15, 17, 18, 19, 20 и 21 от Заявление с вх.№28/06.01.2022 година по регистъра на ПРБ-Главен прокурор

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на компетентния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по прилагането на закона, дадени в мотивите към съдебното решение.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България /чл.137 ЗСВ/ да заплати на

Д. Х. Д., с адрес 1504 С., [улица], ет.4 сумата в размер на 10 /десет/ лева, разноси за съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване /чл.40, ал.3 ЗДОИ/.

Решението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: